

1. Älsk mig olyckelig som sorgen så har råkat, allt för en
flikta fin som så mitt hjerta särat nu mig hon bortglömt
har var skall jag finna ro det luster mig ej mer på denna jorden
2. Nu synes för mig värt den tid jag har spolerat ut af min ungdomstid
när jag sjelf var graverat mitt hjerta grävis mig allt
för den kuleli stor som hastigt blef bortglömd ja endas det för lögn
3. Det synes nu för mig som all min lycka flydde du läfrade
mig din brö och kärlets intitt döden da fändes ingenting som
gjilja kunde mig ifrån den kärlets stor som jag har haft till dig
4. En stor omöjlighet att se anes tomma så svart är det för mig
att kunna dig förglömma nej aldrig uti tid ja glömma kan
ditt namn så lång uti mig rörs hjerta och min arit
5. Rikedom ej värat mig att dig därför högt älska men hjertans
element har derom gjort sin verkan varaf du finna kan allt uti
brefven jw derom jag skrifvit har till dig min lilla du
6. Som vatnet i en ström var dag hafver sin flytning ja så är flitens
sinn de hafver jag sjelf prövat de är listige som ormen fordom
var de talas och dem tror sen gäve af dem namn
7. En kärlets ren och kär från tötdig lust långt skillev att jag
i samkväm ej har visat någon kärlets kanske att du därför had
öfvergifvit mig nej aldrig uti tid jag kan förglömma dig
8. Låt besmare ej mer få rum uti ditt hjerta att stora kärleken
det gör dig engång smärta ty när du kommer ihåg din gamle
söne ven så röres uti dig bär hjerta och ditt sinn
9. Jag vitade i din famn du tryckte mig till ditt hjerta af hjertans
kärldighet förutan mod och sonästa nu har du andrat sinn och lemnat mig
alor den lördan bär jag tung ja tungar är sterr
10. Älsk du min ädle ven som jark mig så bedrövat min unga sköna
kärleksord de ha du från mig röprat dem jag utalad har med hjertat
mitt och mod dem jag stad fastadt har med herrans egna arit
11. Så vill jag hämfrån och ställa all min vandring ty jag kan her ej
trifs sen kärleken fått ändring den som jag burit har i trämne länge
är o Gud tag mig till dig när jag från verden går
12. Som du den första var jag kärlek uppenbarat så faller för mig värt

att jag skall få det qvalet ja ifrån denna stund och intill lifvets slut flycktighet. följer mig tills jag bärs döder ut

13. O kärlekslösa haf o vatulosa källa har visstlig sin i hjertans ädwe dälva. du är ett paradis när du framhändar ömt du är det största qvat när du blir vent i lögn.

14. Nu jag färdig står i morgon dag att flytta tro du min lilla du du har sett all min lycka nej ingen flicka mer jag nu begära vill till dess af herman gud mig tyckan sänder till min slutt

1. Flicka du är hult och jag är kär sa han du är 17 år och jag är mer sa han tid ej att försaka vill du bli min maka trohet in i doden jag dig svär sa han

2. Gosse se dig noga för jag ber sa hon skön går solen upp onen skri der ner sa hon i den mörka natten omöjligt ta fatten sådär och din trohet minna bör sa hon

3. Flicka du är härl och jag är öm sa han otroheten är en kvinnas dröm sa han så du sligt ur hägen blif mig blott her ägen. pröfva först. och sedan rättvist dröm sa han

4. Gosse jag har lärt att förstå sa hon troheten är ej att litta på sa hon ty knapt är löftet blifvit åt den ena gifvet. förän den andra fått det äfvenså sa hon

5. Minstros du omir rena kärlek sa sa han älskar du mig flicka eller ej sa han trov du min lilla fjolla att jag ej kan hålla löftet det jag en gång heligt gett sa han

6. Kära gosse jag skall säga dig sa hon jag funderar aldrig giftras mig sa hon bättre lifva ensam än så gemenamt med betymonevna olyckelig sa hon

7. Berre Gud var försäga sa sa han utans kärlets vad är lifvet då sa han tråkigt och besuerligt. djupt och förfärligt bittert är den kalk att smaka på sa han

8. Gosse se hur brokig himlen är sa hon der en fläck är till en grumlig der sa hon detta är att. litena kärlekens den mitena och den criga på jorden. Här sa hon

9. Trov du då jag skulle smika dig sa han mörka tankar vika bort. från mig sa han skeliga träna se på lyckans sjuna tindras redan på vår lefnads stig sa han

10. Gosse du är fattig litna mig sa hon se hur mästess g'örskas dag för dag sa hon der får onsdan skördar för sin flit sin böida rikedommen utaf bästa slag sa hon

11. Jag en jordbit och en hydda has sa han kärleksguden ser nog om sitt par sa han flit åt bara plojen skallege skörd i logen och vi skola lifva glada där sa han

12. O låt då oss i grönan lund sa hon skunta ouplästigt. vår förbund sa hon din i lif och doden din i lest. och nöden himlen var oss närlig denna stund sa hon

Slut.

J. Johansson

1
1
Ulvsund, Ytterby den 8. dec. 1933

Fil. kand.
Herr David Lill,
Torsby.

På sin tid förekom i Skandelsidningens
veckoblad i Edra spalter två versar insända utav
Olof Fröjd, Torsby, som i något förvandlad form
voro hämtade från den p. k. "Elgenrens visa".

Da hi i samband med offentliggörandet härav
villkännogav Edra önskan få veta mera om nämnda
visa, lagur jag mig härmed friheten översända denna
i sin helhet, sådan den är avskriven för cirka 35
år tillbaka. Om det kan vara av intresse lifogav
jag jämväl musiken till den samma, vilken
är upptecknad av min sväger musikdirektör H. J.
Johansson i Skärvingborg.

Författaren till denna visa var klockaren
och byskolläraren Anders Eliasson Elgenren, född
i Skölen i Ytterby dockan någon gång omkring år

1800. Han var farbroder till framlidne riksdagsmannen Pehr Andreasson i Sungs, Gtterby.

Sunga dagar hade Elgenren fattat kärlek till en flicka i Soga Hellangård, Gtterby vid namn Lotta, men då hon ej i förställningen besvarade hans kärlek, diktrade han i sorgen häröver ovan nämnda visa. Det borde observeras att initialerna till versarnas begynnelsebokstäver utgör hans namn. Visan sjöngs ofta av en del gamla personer inom socknen i min barndom för omkring 30 à 35 år sedan.

I förhoppning om att hava dragit ett litet strå till stanken har jag äran beklens

Högaktningsfullt
Olof Christiernson.

Klockare Elgenrens ⁵visa, upptecknad i Ytterby ⁵
Fötra Bohuslän. (Melodien svensk)

Ark, mig o-lyck-ke lig, som sor-gen så har så-rat allt för en flic-ka fin, som

så mitt hjär-ta då-rat! Nu mig hon bort-glömt har; var skall jag fin-na ro? Nu

lyst-er-det mig ej mer på-den-na jor-den bo.

Västsvenska
Folkminnesföreningen
Acc.-Nr. 808.